U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D. a JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D. v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **1) Finanční ředitelství v Ústí nad Labem,** se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební 61, **2) Finanční úřad v Jilemnici**, se sídlem Jilemnice, Jungmanova 151, o návrhu žalobkyně na vyloučení soudců Krajského soudu v Ústí nad Labem z projednávání a rozhodnutí věci sp. zn. 59 Ca 79/2009 Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci,

takto:

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Hana Burešová, Mgr. Karel Kostelecký, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M a JUDr. Pavel Vacek **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci sp. zn. 59 Ca 79/2009 Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odůvodnění:

U Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, probíhá pod sp. zn. 59 Ca 79/2009 řízení o žalobě žalobkyně proti žalovaným Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem a Finančnímu úřadu v Jilemnici.

Žalobkyně v písemnosti ze dne 17. 1. 2011 adresované Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, vznesla námitku podjatosti soudců senátu 59 Ca Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Hany Burešové, Mgr. Karla Kosteleckého, Mgr. Lucie Trejbalové, Mgr. Karolíny Tylové, LL.M a JUDr. Pavla Vacka. Podle žalobkyně měla být citovaná věc avšak i její další věc 59 Ca 130/2006 projednána neprodleně, aby se předešlo materiálním a nemateriálním škodám na její straně.

Soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Karel Kostelecký, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M a JUDr. Pavel Vacek se k námitce podjatosti vyjádřili tak, že nemají žádný poměr k věci vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, pod sp. zn. 59 Ca 79/2009, ani k jejím účastníkům nebo jejich zástupcům. Předseda senátu Mgr. Karel Kostelecký se vyjádřil i k námitce podjatosti vznesené žalobkyní proti soudkyni Mgr. Haně Burešové. Uvedl, že tato soudkyně se

z důvodu déletrvající nepřítomnosti na pracovišti pro pracovní neschopnost nemohla k námitce podjatosti sama vyjádřit.

Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále s.ř.s., soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučeni jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech, jak vyplývá z výše citovaného § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. Nejvyšší správní soud proto zkoumal, zda jsou v daném případě naplněny podmínky pro vyloučení namítaných soudců stanovené zákonem, tedy zkoumal jejich poměr k věci a k účastníkům řízení. Soudci, kteří se mohli k námitce vyjádřit, vyloučili svůj vztah k účastníkům řízení i věci. Žalobkyně také ani netvrdila, že by namítaní soudci měli vztah k ní nebo žalovaným, ale naznačila, že její věc měla být projednána a rozhodnuta neprodleně. Podle obsahu předloženého spisu Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, sp. zn. 59 Ca 79/2009, podala žalobkyně žalobu dne 16. 9. 2009, kterou směřuje jednak (zřejmě) proti nezákonnému zásahu žalovaných a jednak proti nečinnosti žalovaných. Krajský soud poté vyžadoval od žalobkyně zaplacení soudního poplatku usnesením ze dne 23. 11. 2009, č. j. 59 Ca 79/2009 - 8, na což žalobkyně reagovala podáním ze dne 9. 12. 2009, v němž jednak upřesňuje, že její žaloba směřuje proti nečinnosti správních orgánů a jednak žádá o osvobození od soudních poplatků. Usnesením ze dne 26. 1. 2010, č. j. 59 Ca 79/2009 - 12, krajský soud žádost žalobkyně o osvobození od soudních poplatků zamítl. Žalobkyně poté podala návrh soudu na určení neúčinnosti doručení usnesení krajského soudu a znovu požádala o přiznání osvobození od soudních poplatků. Krajský soud usnesením ze dne 26. 4. 2010, č. j. 59 Ca 79/2009 - 23, návrh žalobkyně na určení neúčinnosti doručení usnesení krajského soudu ze dne 23. 11. 2009, č. j. 59 Ca 79/2009 - 8, ze dne 26. 1. 2010, č. j. 59 Ca 79/2009 - 12, a ze dne 4. 3. 2010, č. j. 59 Ca 79/2009 - 16 zamítl, a zamítl i nový návrh žalobkyně na přiznání osvobození od soudních poplatků. Proti tomuto usnesení krajského soudu podala žalobkyně dne 24. 5. 2010 kasační stížnost. Věc byla předložena Nejvyššímu správnímu soudu dne 24. 6. 2010, který o ní rozhodl usnesením ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 Ans 7/2010 - 43. Spis byl vrácen Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci dne 11. 10. 2010. Poté krajský soud doručoval usnesení Nejvyššího správního soudu, poučil účastníky o právu namítat vyloučení soudců, a vyžádal kompletní správní spis od žalovaného a vyjádření žalovaného k žalobě. Vyjádření žalovaného k žalobě krajský soud také urgoval. Doručeno mu bylo dne 5. 1. 2011. Dne 19.1.2011 došla krajskému soudu námitka podjatosti senátu 59Ca.

Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je

věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný.

Důvodem vyloučení soudce pro podjatost je totiž garantovat spravedlivý proces, jehož základním předpokladem je nezávislost a nestrannost a nelze proto připustit, aby soudci rozhodovali v případech, kdy by mohli být na výsledku řízení jakkoliv přímo zainteresováni.

V daném případě nebylo prokázáno (ani tvrzeno), že by namítaní soudci měli jiný než pracovní vztah k věci i účastníkům řízení. Nebylo také prokázáno, což žalobkyně tvrdila, že by namítaní soudci přistupovali k projednávání její věci liknavě. Podle § 56 odst. 1 s. ř. s. soud mimo pořadí věcí, v jakém k němu došly, vyřizuje přednostně návrhy na přiznání odkladného účinku, návrhy na předběžná opatření, návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce. Podle § 56 odst. 2 s. ř. s. přednostně dále vyřizuje návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o zajištění cizince a rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i v dalších případech, stanoví-li tak zvláštní zákon. Právní věc žalobkyně mezi věci podle zákona vyřizované přednostně není zařazena. Podle obsahu předloženého spisu výše uvedeného pak je zřejmé, že věc byla, i vzhledem k postupu účastníků řízení v ní, vyřizována soudem plynule.

Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že soudci Krajského soudu v Ústí nad Labem Mgr. Hana Burešová, Mgr. Karel Kostelecký, Mgr. Lucie Trejbalová, Mgr. Karolína Tylová, LL.M a JUDr. Pavel Vacek nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci sp. zn. 59 Ca 79/2009 Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu